

Trong th&#n tho&#i Hy L&#p, có đi&#n tích mang tên “*Ch&#c gi&#ng c&#a Procuste*”. Procuste là m&#t tên c&#p vùng Attique chuyên hành h&# các du khách y b&#t đ&#c b&#ng cách đ&#t h&# n&#m trên m&#t chi&#c gi&#ng (y có hai chi&#c, m&#t ng&#n m&#t dài) và ch&#t b&#t ho&#c kéo dẫn chân c&#a h&# cho v&#a chi&#c gi&#ng &#y. Vi&#t Nam ta cũng có thành ng&# t&#ng đ&#ng: “Đeo chân cho vạ giày” dùng đ&# ch&# m&#i toan tính mu&#n b&#t ng&#i ta theo m&#t ki&#u m&#u duy nh&#t, m&#t l&#i suy nghĩ hay hành đ&#ng duy nh&#t.

Đây là ph&#ng cách c&#a các ch&# đ&# đ&#c tài, nh&#t là đ&#c tài c&#ng s&#n, v&#n mang tính toàn tr&# ! Năm 1963, gi&#a lúc nhân tâm mi&#n B&#c ch&#a h&#t c&#n kh&#ng khi&#p và xã h&#i mi&#n B&#c ch&#a h&#t c&#n ho&#ng lo&#n vì nh&#ng h&#u qu&# r&#n ng&#i, đ&#y ch&#t ch&#c máu l&# c&#a cu&#c C&#i cách ru&#ng đ&#t và v&# Nhân văn Giai ph&#m, thì H&# Chí Minh th&#n nhiên công b&# m&#t tín đi&#u : “Đ&#ng là đ&#o đ&#c ! là văn minh !” Đ&#ng t&# “là” trong câu này m&#nh g&#p nhi&#u l&#n đ&#ng t&# “có”, vì nó mu&#n nói văn minh đ&#o đ&#c chính là b&#n ch&#t c&#a đ&#ng hay đ&#ng là hi&#n thân c&#a đ&#o đ&#c văn minh ! Dĩ nhiên trong thâm tâm ai cũng hi&#u đó là th&# «đ&#o đ&#c cách m&#ng» : đ&#u t&# ân nhân, lên án cha m&#, gi&#t v&# b&# con, ph&#n b&#i chi&#n h&#u, trừ đ&#p văn nhân ngh&# sĩ mà H&# Chí Minh và hàng lãnh đ&#o CS th&#i &#y là t&#m g&#ng, cũng nh&# văn minh &#y là th&# văn minh phá v&# nh&#ng giá tr&# nhân b&#n, truy&#n th&#ng c&#a dân t&#c nh&# nhân, nghĩa, l&#, trí, tín... th&# văn minh ti&#n lên th&#i đ&#i đ&# s&#t (theo nghĩa s&#t máu) và... đ&# đ&#u nh&# l&#i thi sĩ Bùi Minh Qu&#c còn mô t&# g&#n đây : “Quay m&#t phía nào cũng ph&#i ghìm c&#n m&#a ! C&# m&#t th&#i đ&#u c&#ng đã lên ngôi !” Th&# nh&#ng C&#ng s&#n v&#n tìm m&#i cách c&#ng ép toàn dân mi&#n B&#c ph&#i tin theo «chân lý th&#i đ&#i» do h&# H&# ban ra &#y. Ch&#ng h&#n qua nh&#ng v&#n th&# quái đ&#n c&#a các văn nô ch&# đ&# mà m&#i ng&#i, nh&#t là gi&#i tr&# ph&#i h&#c thu&#c và áp đ&#ng. Ví d&# bài th&# ca t&#ng tên đ&# t&# Stalin, k&# đã tàn sát 10 tri&#u dân Nga và là k&# duy&#t xét đ&# án C&#i cách ru&#ng đ&#t c&#a Vi&#t C&#ng: «...Ngày mai dân có ru&#ng cà. Ngày mai đ&#c l&#p &#n này nh&# ai? &#n này nh&# đ&# hai vai. M&#t vai &#n Bác m&#t vai &#n Ng&#i. Con còn bé đ&#i con &#i. Mai sau con nh&# tr&#n đ&#i nh&# Ông!...» (T&# H&#u, Đ&#i đ&#i nh&# Ông, 1953). Ho&#c bài th&# ca ng&#i đ&#ng c&#a Xuân Di&#u : «...Trong đ&#i cũ trái tim ngoài ng&#c. Tôi th&#i th&#p đêm ngày đau nh&#c... Đ&#ng đ&#y tôi phân bi&#t t&# ngu&#n. Đ&#ng đã cho tôi x&#ng s&#ng c&#a tâm h&#n...» (dù sau này Xuân Di&#u có thú nh&#n : m&#i l&#n ng&#m «th&# Bác» thì nh&# n&#c m&#t đ&# đ&#c mua ít ký th&#t!?). Hay bài th&# c&#a Ch&# Lan Viên : «Đ&#ng &# đâu phân ph&#i trái v&#n th&#m. Đây ta đ&#i ru&#ng m&#n đ&#ng chưa thành ngon ng&#t... Ta nghĩ chuy&#n nghìn năm ch&#a k&#p nghĩ. Và đôi m&#t th&#n c&#a Đ&#ng chi&#u t&#m xa» (Nghĩ v&# đ&#ng, 1966). Ch&# đ&#n cu&#i đ&#i, Ch&# Lan Viên m&#i nói th&#t v&# ch&# đ&# qua bài th&# «Bánh v&# » (1991).

Đi cùng v&#i «tín đi&#u» ng&# ngáo khoác l&#c nói trên c&#a HCM (mà ng&#i ta còn th&#y trên các bích ch&#ng c&# v&# b&#u c&# «Qu&#c h&#i» năm 2007) là nh&#ng câu kh&#u hi&#u nh&# “Đ&#ng là th&#n thánh, là &#u vi&#t!” (câu nói lên gân c&#a t&#ng bí th&# Leonid Brejnev gi&#a lúc ch&# đ&# Liên xô s&#p s&#p đ&#), nh&# «Ý đ&#ng, lòng dân», «Nghe theo Đ&#ng ! Nói theo đài !», nh&# «Dân tin đ&#ng ! Đ&#ng tin dân !», Đ&#ng là «c&#a dân, do dân, vì dân» (thành ng&# ăn c&#p c&#a Abraham Lincoln, t&#ng th&#ng HK)... R&#i c&# m&#t n&#n tuyên truy&#n, giáo đ&#c b&#t bu&#c m&#i ng&#i ph&#i coi «Bác» và «Đ&#ng» nh&# ân nhân c&#a đ&#t n&#c, c&#a t&#ng ng&#i, nh&# ngu&#n chân lý và công lý c&#a xã h&#i,

Tác Giả: Saigon Echo s u t m
Chúa Nhật, 21 Tháng 12 Năm 2008 02:44

Đu v y, t i Vi t Nam hi n th i, nã tr ng Procuste c a hàng lãnh đ o CS v n thâm căn c đ , chân c ng (nghĩa là tâm trí) c a h n 80 tri u dân v n b kéo cho v a chi c gi ng, b đ o cho v a chi c giày mà đ ng luôn s m s n. Toàn th b máy chính tr , toàn th b máy nh i s (trên các ph ng ti n truy n thông và qua các giáo khoa m i c p) ngày đêm căng kéo, đ o g t không ng ng. Chi c gi ng hay chi c giày đó mang nhi u tên g i khác nhau. Trên ph ng di n chính tr thì đ y là «dân ch t p trung», là «ch quy n h n nhân quy n», là «xã h i ch nghĩa ch t m th i b kh ng ho ng», dù ai cũng bi t r ng dân ch ki u y là dân ch v , còn ru t là đ c tài đ ng tr , r ng nhân quy n c a m i ng i dân ph i hy sinh cho ch quy n c a toàn đ ng, và r ng xã h i ch nghĩa đã b v t vào s t rác l ch s t lâu ! Trên ph ng di n kinh t thì đó là «kinh t th tr ng theo đ nh h ng xã h i ch nghĩa», dù ai cũng hi u đ y là kinh t t b n hoang dã ch làm giàu s đ ng viên cán b có ch c quy n ! Trên ph ng di n ngo i giao v i lân bang thì đó là châm ngôn «ph i bi t s ng c n k n n c l n» nh x a rày b ng cách nh ng đ t nh ng bi n, đang khi nhân dân -qua l ch s - đ u bi t t tiên đã hi u hòa, th m chí tri u c ng Đ i Hán sau khi đã đánh cho nó li ng xi ng t t i ! M i đây, t i H i ngh Ngo i giao n th 26 c a VC (1-10/12/2008, quy t g n 700 đ i bi u), t ng bí th Nông Đ c M nh th n nhiên kh ng đ nh : «T qu c ta còn nghèo kh nh ng đàng hoàng» (?!), dù m y năm nay trong ngành ngo i giao VN đã có v vi c đ i s t i Hoa K mò sò, lãnh s t i Nh t B n s mông, tham tán t i Anh qu c côn đ và bí th t i Nam Phi buồn l u... Trên ph ng di n pháp lu t thì đó là «pháp ch xã h i ch nghĩa», là «t do trong khuôn kh » dù ai cũng bi t th pháp ch đó th c ch t ch là lu t r ng, lu t ti n, lu t đ ng, và r ng khuôn kh t do đó là ch u c nh, b n n c ch không ph i là giòng sông hay bi n c cho con cá b i l i. K t c c các phiên tòa thì bao gi cũng là công th c b t di d ch : «T t c các b can đã ngoan ngoãn cúi đ u nh n t i tr c tòa đ đ c h ng chính sách khoan h ng c a đ ng và nhà n n c» !?! V án 8 giáo dân Thái Hà hôm 08-12 m i r i là b ng ch ng hùng h n cho th lu t pháp tùy ti n quái đ n này. C m t b n cáo tr ng đao to búa l n, đ y đ y nh ng vu cáo tr tr n, nh ng ng y bi n n c c i th mà đ ng v n đ a ra cách trang nghiêm đĩnh đ c đ b t m i ng i ph i công nh n. Qu là «x đúng cũng đ c, x sai cũng đ c, x hòa cũng đ c, x th ng cũng đ c, x thua cũng đ c...» (l i chánh án Tòa án Nhân dân T i cao Tr nh Ng c Đ ng). Nh ng giáo dân Thái Hà có công nh n phiên x , b n án y hay không thì m i ng i đã rõ ! (tr ai ch nghe báo đài VC !)

2 / 3

đàn [không phải «thằng đàn»] mà đi, mà nói» dõng cây gậy và cả rít cả đàn. Cũng theo đuôi cả Nguyễn Văn Thọ Thọ mà cắt xén rồi xuyên tạc thối giã câu nói của Địch Tịch Giám mục Hà Nội, cả bám mông cả Nguyễn Đức Nhanh mà vu khống giáo xứ Thái Hà phá hoại tài sản, gây rối trật tự an ninh ! Dám đi giết đàn ông hay đi bên trái thì nhỡ sẽ phạm cả Nguyễn Văn Chi và Nguyễn Văn Hài ! Chưa hết, qua thối thối ng bợ Ngoại giao Hội Xuân Sơn, đàn ông còn muỗn ngang nhiên đeo chân, dõng đàn ông cho báo chí Nhật Bản trong vụ PCI, khiến toàn bộ nhân dân, tổ nhân dân, chính phủ tởi báo chí đang cho Việt Nam mất bài học đích đáng nhẽ phải ! Gần đây thôi, cũng chính Đỗ Quý Doãn (đồng chủ báo Tiên Phong 28-11-2008 trích đăng) đã diễn nghĩa blog là hoa tởi đàn ông mang ý tứ cá nhân: "Ý tứ này quy định blog không phải diễn cho mất thể diện hay thông tin chính thống nào cả. Những blogs viết quá thông tin cá nhân là sai quy định, trái pháp luật !" Thành ra cả các bloggers bày tỏ và chia sẻ quan điểm về các vấn đề chính trị, xã hội ! Đành rằng, Giám đốc Trung tâm Bách khoa lo ngại an ninh internet là Nguyễn Văn Tuấn (mất tay công an mạng hàng giờ), nói rằng theo đề nghị luật đang được bàn cãi, "những người vi phạm có thể bị phạt từ 12,000 đô Mỹ và án tù từ 12 năm" mà ý cho là "rất xứng đáng phải vì những ai có ý phản biện những tin tức thất thiệt tôn giáo, hệ thống chính trị, nhà nước và chính phủ". Đang khi đó thì toàn thể thế giới đưa công nhận blog "là một trang mạng cá nhân hoặc cả một nhóm các cá nhân, là nơi để mỗi cá nhân tự do bày tỏ suy nghĩ, tình cảm, thái độ, quan điểm; là tờ báo mạng của cá nhân hoặc nhóm, được thông tin xuyên suốt" và "blogger được coi là nhà báo công dân" (Wikipedia), dựa trên điều 19 của Tuyên ngôn Quốc tế Nhân quyền.

Nói tóm lại, đàn ông CS đang tỏ ra tỏ ra cho nhân dân VN mất chiếc giầy, mất chiếc giày mang cái tên của ông thầy trong lịch sử nhân loại : «văn hóa đàn ông» ! Khái niệm này do chính chủ trình bày hàng tuần trên truyền hình VC. Ngoài văn hóa đàn ông, văn hóa dân tộc, văn hóa dân gian, văn hóa tôn giáo ra, nay dân Việt lại bị thêm một thứ văn hóa được biết đến là «văn hóa đàn ông». Đàn ông đã cả quy định hơn 60 năm rồi, mà là cả quy định tuy nhiên, cho nên mọi chuyện từ nay đến nay liên quan đến đàn ông. Văn hóa là một chuyện vô cùng quan trọng trong đời sống xã hội nên đàn ông phải «quan tâm» và muốn rằng những đàn ông mà dân Việt có thêm một nền văn hóa mới : đó là từng phần, môn yêu, đạo đàn ông, đó là tin đàn ông như thần chân lý và thần công lý, đó là hãy cố gắng đi, bỏ hành ngũ cốc vì ích lợi của đàn ông, đó là đức quy định của đàn ông trên quy định của nhân loại, của dân, đó là «sống chết mặc bây, quy định đàn ông nam» !!!

Trong thần thoại chiếc giầy nói trên, cuối cùng tên cướp Procuste đã bị người hùng Thésée bắt và chính hình phạt mà y đã sáng tạo. Nhân dân và lịch sử cũng sẽ hành xử với tên Procuste cũng sẽ như thế thôi !